

De kwestie

Poeh, verzuchtte ik in stilte. Dat is wel een heel pittige vraag die hier op tafel wordt gelegd. De grote valkuil voor een coach verscheen: de kwestie willen oplossen. Ik was geraakt door haar verhaal. Het emotioneerde me. Tja, dacht ik bij mezelf, ik ben ook maar een mens. Ze keek me met betraande ogen verwachtingsvol aan. De kwestie lag als een bal op tafel, tussen ons in. Ik keek ernaar. Rolde ik hem naar me toe of liet ik hem daar liggen?

‘Dat is een heel verdrietig verhaal wat je me vertelt en dank je voor het delen ervan. Dat zal niet gemakkelijk zijn geweest.’

‘Nee,’ verzuchtte ze. ‘Ik heb dit nog nooit zo aan iemand verteld.’

De kwestie lag nog steeds in het midden en ik liet ‘m daar nog even liggen.

‘Wat maakt dat je het nu wel met mij wil delen?’

‘Ik voel me hier veilig, en het zit me hoog en in de weg,’ antwoordde ze met gesmoorde stem. En weer welden de tranen op in haar ogen. Ik schoof de doos met tissues voorzichtig naar haar toe.

‘Wat moet ik nou, ik kan geen kant op.’ De wanhoop klonk door in haar vraag. De kwestie bewoog langzaam mijn kant op.

Ik stelde de wondervraag: ‘Sluit je ogen een en stel je voor, je gaat vanavond naar bed en je valt in een diepe slaap. En dan gebeurt er een wonder. Je wordt de volgende dag wakker en al je zorgen zijn verdwenen. Wat is het eerste signaal waaraan je merkt dat er iets veranderd is?’ Ze zuchtte diep: ‘Dat die bal uit mijn maag verdwenen is. En ik zin heb om aan de dag te beginnen.’

‘Vertel me eens hoe dat eruit ziet, de dag met zin beginnen?’

Er kwam een kleine glimlach op haar gezicht, ze zuchtte en zei: ‘Weer eens naar een yogales gaan, lekker op mijn fiets heel vroeg als het nog stil is in de stad.’

‘En hoe voel je je dan?’

‘Blij en ontspannen.’

Langzaam bewoog de bal weer een klein stukje richting haar kant van de tafel.

‘Wat kan je vandaag al doen om dichterbij dit gevoel te komen?’

Ze opende haar ogen en zei: ‘Die yogales boeken!’

De kwestie lag nog steeds op tafel, maar weer helemaal aan haar kant.